

Hermova nauka o aspektech.

Petr Radek

Úvod.

Řadu let studuji techniky, které používali staří astrologové, a často si říkám, proč se mnoho našich astrologů zaměřuje pouze na to, co se objevilo v průběhu devatenáctého a dvacátého století a nejdou hlouběji ke kořenům astrologie. Zbytečně se ochuzují, protože mohou být neobyčejně obohaceni a mohou doplnit svůj soubor technik a přístupů k výkladu horoskopu. Přitom, to co bylo zapomenuto v průběhu tisíciletí, může a často i změni chápání i těch nejzákladnějších technik používaných v současnosti. V tomto krátkém článku se chci zabývat aspekty, tak jak na ně nazíral mytický Hermes. Jeho jméno je často používáno v odkazech v dílech starých astrologů. Zda existoval nebo podle některých teorií to byli tři různí astrologové, kteří v průběhu tisíciletí předávali jim zjevené znalosti astrologie, není tak důležité, jako to, co nám odkázal ve svých dílech. Bohužel mnoho z nich není dosud přeloženo, takže se nám většinou do rukou dostává pouze část mozaiky celého díla. V souvislosti s otázkou překladů si musíme uvědomit, že stěžejní helénská astrologická díla napsaná v prvním tisíciletí našeho letopočtu se nám nedochovala v originálech. Pouze kopie kopií. Některé vůbec nepřežily a nemáme o nich žádné informace. V pozdějších pracích se objevují informace o nich většinou ve formě fragmentů citací nebo poznámek k dílu. Je zvláštní, že jsou k dispozici originály mnohem starších prací babylonských astrologů, ale pro obtížnost překladu je přeložena zatím menší část těchto materiálů. Je zřejmé, že helénská astrologie navazuje na mnohem starší odkaz, který pak rozvíjí. Ne však všechno. Proto stojí za to zabývat se tímto odkazem.

Hermova nauka o aspektech říká:

Aby byla vzdálenost ve stupních aspektem, musí splňovat dvě podmínky:

- A. Rozděluje celý kruh 360° na celé číslo.
- B. Aspekt se skládá z celého čísla, více než jednoho znamení.

A. Rozděluje celý kruh 360° na celé číslo.

Opozice	2
Trigon	3
Kvadratura	4
Sextil	6

To je posloupnost směrem nahoru.

B. Aspekt se skládá z celého čísla, více než jednoho znamení.

Opozice	6
Trigon	4
Kvadratura	3

To je posloupnost směrem dolů.

Jiné aspekty.

Konjunkce nebyla považována za aspekt, ale spojení. Pokud zkusíme podmínky na jiné v současnosti používané aspekty, například:

Kvintil 72° splňuje podmínku $A = 5$, nesplňuje podmínku $B = 2,4$.

Kvinkunx 150° splňuje podmínku $B = 5$, nesplňuje podmínku $A = 2,4$.

A podobně je to u dalších aspektů. Základem jsou tedy uvedené čtyři aspekty a spojení, které v současnosti nazýváme konjunkcí.

Druhy aspektů.

Aspekty se dále dělí na aspekty:

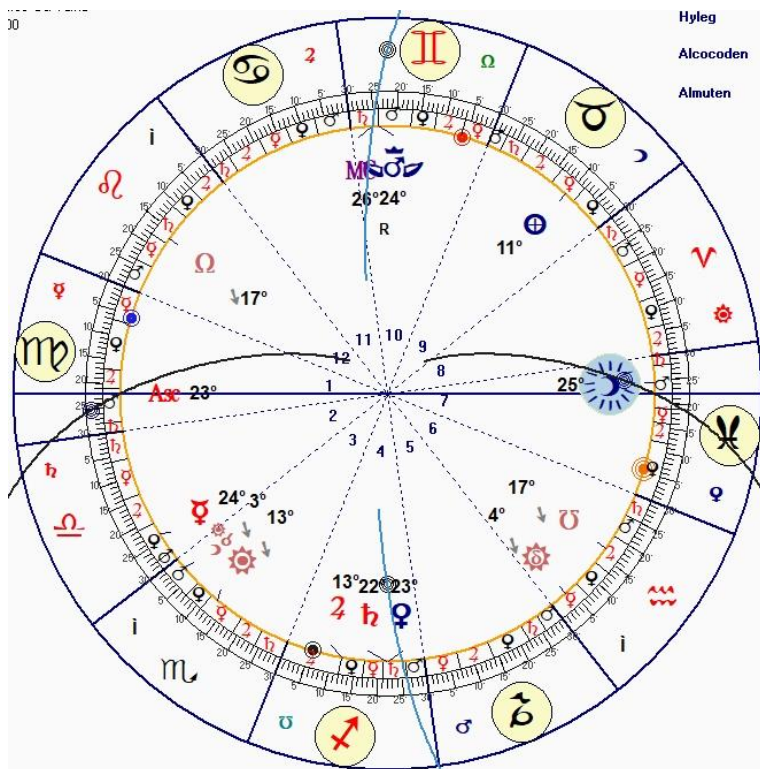
- 1) Přes znamení.
- 2) Přes hranici.
- 3) Ve stupni.

1) Aspekt přes znamení.

Tento typ aspektu je běžně používán v helénské a arabské astrologii. Planeta ležící v jakékoliv části jednoho znamení je v aspektu s planetou v jiném znamení při splnění uvedených dvou podmínek. Stejně platí pro spojení.

2) Aspekt přes hranice.

Tuto variantu aspektu si nejlépe vysvětlíme na příkladu:

Saturn ve 22° znamení Střelce je ve spojení přes hranici (Saturna) s Venuší ve 23° Střelce. Hranice Saturna jsou v rozmezí 21° - 26° Střelce. Luna je v kvadratuře přes hranici (Saturna) se Saturnem a Venuší ve znamení Střelce. Luna je v kvadratuře s Jupiterem přes znamení. Merkur ve 24° Vah je v sextilu přes hranici (Saturna) se Saturnem a Venuší ve Střelci atd.

3) Aspekt ve stupni.

Planeta má aspekt ve stupni v případě, že k jeho realizaci dojde v jednom stupni znamení. To znamená, že nejde o orbis $\pm 1^\circ$, ale pouze o rozsah jednoho stupně. V předchozím horoskopu vidíme, že Mars ve 24° Blíženců je v trigonu na Merkura ve 24° Vah, to znamená, jde o aspekt ve stupni.

Je zřejmé, že význam aspektu roste s jeho přesností, takže z tohoto pohledu je zřejmé výsadní postavení aspektu ve stupni před aspektem v hranici a aspektem přes znamení. Staří astrologové znali i pojem orbisu u aspektů.

Orbisy podle Porphyria.

Již Porphyrius říká (1), že paprsky Slunce zahrnují 30°, 15° před a 15° za Sluncem. Luna 24°, 12° před a 12° za Lunou. Saturn a Jupiter 18°, 9° před a 9° za Saturnem a Jupiterem. Mars 16°, 8° před a 8° za Martem. Venuše a Merkur 14°, 7° před a 7° za Venuší a Merkurem.

Tyto orbisy aspektů zůstaly stejné v celé středověké a arabské astrologii.

Kromě těchto orbisů aspektů existovala ještě i řada dalších používaných při speciálních konfiguracích planet. Tato problematika není plně vyřešena. Pokusy o rekonstrukci provedli: Robert Hand, Robert Schmidt, později ve spolupráci Chris Brenann, Demetra George a Benjamin Dykes.

Hodnocení aspektů.

Při hodnocení aspektu nelze jednoduše konstatovat například: V horoskopu je kvadratura Luny s Venuší a podívat se co nám někdo k této konfiguraci napsal nebo co si myslíme. To nestačí. Musíme vzít v úvahu celkový stav zúčastněných planet. Stanovit, která je silnější a v jakém vzájemném postavení planety jsou.

Podle Herma se uplatňují tyto faktory při posouzení aspektu:

- a) Určení, která planeta je v silnější, to znamená, která planeta je aktivní a která pasivní.
- b) Posouzení planet podle hodnoty hays.
- c) Heliakický stav planet.

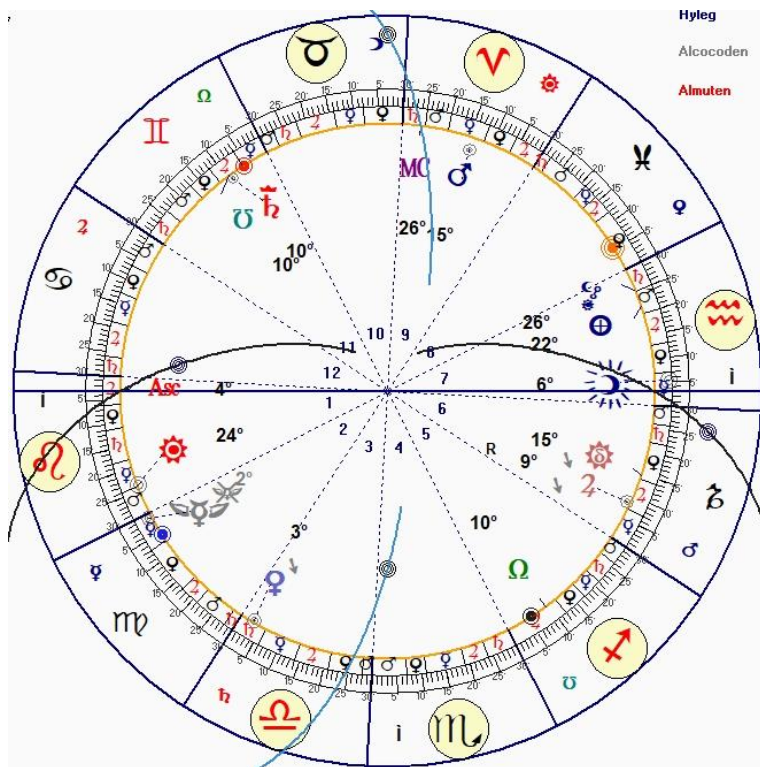
a) Určení, která planeta je silnější.

Tento faktor je pravděpodobně nejdůležitější. Jde o to kdo "vrhá" svou energii a kdo ji přijímá. Zde se musím zastavit, protože je to místo kde narazíme na různé výklady. V helénské astrologii bylo jasné, že aspekt, který směřoval ve směru znamení, byl silnější než ten, který šel proti směru znamení. To vychází z představy, že planeta na pravé straně je charakterizována jako planeta v nadřazené pozici (silnější) a proto překonává planetu, která je od ní vlevo ve směru znamení. Proto je levý aspekt ve směru znamení silnější. V pozdějším období se často dočteme o dexter (pravém) a sinister (levém) aspektu. Za silnější je považován dexter (pravý) aspekt. Kde je jádro problému? Podle mého mínění zde svou roli sehrál důraz na primární pohyb, který jde proti směru znamení. V podstatě ale jde pouze o úhel pohledu, tuto situaci lze popsat různými způsoby. Můžeme například říci, že když jsou dvě planety konfigurovány (v aspektu) podle trinu, kvadratury nebo sextilu, ten aspekt, který je na "pravé" straně, má dominantní vliv na planetu, která je na "levém" místě. Nebo můžeme použít definici Porphyria (1):

Každá hvězda, která leží na pravém trinu, kvadratuře nebo sextilu, překonává ten vlevo, protože jde směrem k ní. Takže nějaká hvězda, která je v Kozorohu, překoná tu v Býku aspektem trinu a tu v Beranu aspektem kvadratury a tu v Rybách aspektem sextilu; ona sama je překonána hvězdou ve Váhách a tou v Panně a tou ve Štíru. Říká se, že překonávání je silnější, když jsou [hvězdy] nakonfigurovány buď trigonem nebo kvadraturou. Tímto způsobem je hvězda, která překonává, silnější, ať už by měla být dobrá nebo špatná, nebo úhlová. Dobroděj ukazuje, že narození je prominentní, ale škůdce ukazuje, že narození je nevýrazné. A obecně každá hvězda na pravé straně překonává tu na levé straně, k níž cestuje.

Pro mne je nejjednodušší představa, že se postavím do středu horoskopu a dívám se na planetu. Doleva od planety ve směru znamení mám levý aspekt, doprava, proti směru znamení, pravý. Aspekt ve směru znamení je silnější, tudíž levý aspekt. Touto formulací se budu řídit v dalším textu.

Pro snadnější pochopení použijeme následující horoskop:

Například Mars na 15° Berana, vrhá levý trigon přes znamení na Slunce ve 24° Lva. Mars je silnější planeta. Luna v 6° Vodnáře vrhá levý sextil přes znamení k Marsu na 15° Berana. Zde je Luna silnější. Venuše ve 3° Vah vrhá levý trigon přes hranici na Lunu v 6° Vodnáře. Venuše je silnější. Venuše opět vrhá pravý trigon přes znamení na Saturna na 10° Blíženců a tady je Saturn silnější, protože vrhá levý trigon přes znamení k Venuši. Luna vrhá levý trigon přes znamení k Saturnu. Zde je Luna silnější.

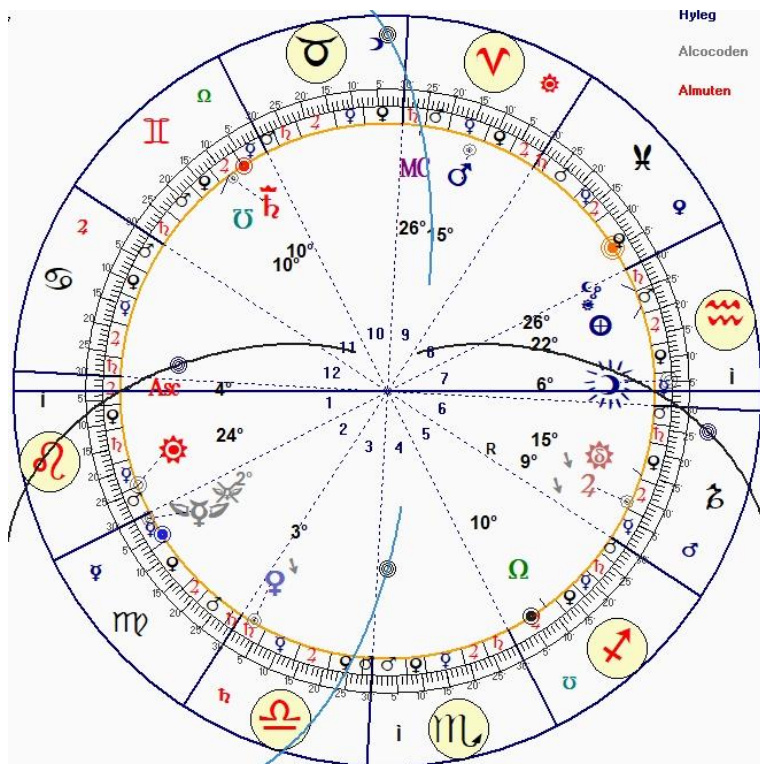
Opozice.

V jedné opozici však neexistuje levá nebo pravá opozice. Jak tedy můžeme určit, která planeta je silnější? Musíme označit přesné stupně opozice obou planet. Na horoskopu na obrázku je Slunce na 24° Lva v opozici přes znamení na Lunu v 6° Vodnáře.

Nyní se podíváme na planetu, přes kterou projde opozice druhé planety. Slunce na 24° Lva už prošlo opozicí s Lunou v 6° Lva. Luna však bude muset teprve projít opozicí se Sluncem při 24°. Proto v této opozici je Slunce silnější. Pokud v jedné opozici existují retrogradní planety, musíme zkontrolovat, zda planeta ve svém retrogradním pohybu nakonec dosáhne míry přesné opozice na jinou planetu.

Která planeta prochází aspektem.

Analýzu, kterou děláme pro opozici, musíme udělat pro všechny ostatní aspekty!

V horoskopu Luna na 6° Vodnáře vrhá levý trigon k Saturnu v 10° Blíženců, proto je Luna nepochybně silnější, ale její síla není maximem, kterým by mohla být, protože Saturn již prošel přesným 6° trigonu. Saturnův levý trigon však spadá do 10° Vah. Venuše, která je na 3° Vah teprve projde levým trigonem Saturna. Proto aspekt Saturna k Venuši získává více síly.

Která planeta je vyšší.

Dalším faktorem síly je, která planeta je vyšší. V aspektu Luna trigon Saturn, je Luna nižší, a proto, i když vrhá levý aspekt a je silnější, její síla nemůže dosáhnout svého maxima. Saturn vrhá levý trigon k Venuši, Saturn je vyšší, takže získá další sílu. Ve skutečnosti, v tomto aspektu Saturn trigon Venuše, Saturn získává maximální sílu. To je dáno tím, že Saturn vrhá levý aspekt a zároveň je vyšší planeta. Venuše jako rychlejší planeta projde stupněm pravého trigonu, ale postavení Saturnu je mnohem silnější.

Silnější planeta je ta, která vrhá levý aspekt. Aspekt v pořadí znamení, ve směru pohybu Slunce ve zvěrokruhu. Ostatní faktory jsou jen zesílení nebo oslabení, ale nemohou měnit, která planeta je silnější.

Změna výkladu.

Zde docházím k tomu, co jsem napsal v úvodu, často se výklad jednoho aspektu zcela mění v závislosti na tom, která planeta je silnější.

Například Firmicus Maternus (11) říká pro kvadraturu Marta a Jupitera:

Jupiter a Mars v kvadratuře s Jupiterem v nadřazené pozici naznačují velkou slávu, dobrou pověst a vysokou pozici. Někteří se budou podílet na vojenských činnostech; jiní budou přiděleni královským domácnostem s vysokým vládním postavením. Z těchto povinností získají

vyznamenání. Ale nikdy si nemohou zachovat své otcovské dědictví; budou mít pozdě děti a trpět neustálým žalem z nehod ve vztahu k dětem.

Pokud je Mars v nadřazené pozici, způsobuje to extrémní duševní úzkost. Nativní se budou podílet na různých druzích chyb a potíží. Budou trpět královskými nebo vládními akcemi a budou napadeni nepřátelskými obviněními od nebezpečných nepřátel.

Pro kvadraturu Saturna a Marta:

Saturn a Mars v kvadratuře se Saturnem v nadřazené pozici vždy brání všem aktům nativních, vlivem neefektivního úsilí vyplývajícího z této konfigurace. A přiměje je k tomu, aby byli nepřátelští vůči každé obchodní povinnosti, kvůli tupé mysli. Vždy také naznačuje mnoho druhů onemocnění, kdy se tělo přesouvá mezi zimnicí a horečkou. Tato konfigurace také předpovídá ztrátu otcovského dědictví a vážnou nehodu a smrt pro bratry.

Pokud je Mars nadřazenou planetou, pro matku se předpokládá předčasná smrt. Ale v tomto případě jsou všechny aktivity úspěšné; dříve zmíněný nedostatek motivace je obrácen. Nicméně otcovské dědictví je touto konfigurací také rozptýleno. Tito lidé jsou narušeni neustálými ztrátami a napadání skandály skrze nečestné služebníky.

Nebo kvadratura Luny a Merkura:

Luna a Merkur v kvadratuře s Merkurem v nadřazené pozici naznačují moudrost, učení, plynulý projev a zařízení v oratoři. Problém však často přichází z lidových povstání. [...]

Ale pokud je Luna v nadřazeném postavení, nativní budou mít nestabilitu v mysli; jejich plány jsou nekonzistentní a jejich mysl není schopna pokračovat v rozumném způsobu myšlení.

Pro kvadraturu Jupitera se Saturnem:

Jsou-li Saturn a Jupiter v kvadratuře a Saturn je v nadřazené pozici, to naznačuje nebezpečí pro život domorodce a snižuje výši jeho osobního bohatství, zmenšuje majetky, narušuje všechny plány, brání činnosti, rozrušuje mysl mnoha druhů rozporů; jejich otce napadají různé druhy pohrom; také rozptýlí otcovské bohatství různými druhy ztrát.

Jestli je však Jupiter v nadřazené pozici, jsou neštěstí sníženy, rodiče dosahují chvály a slávy a podle míry narození jim budou dány denní výhody bohatství.

Podobné výklady lze najít i u Dorothea, Valense a dalších astrologů helénské éry.

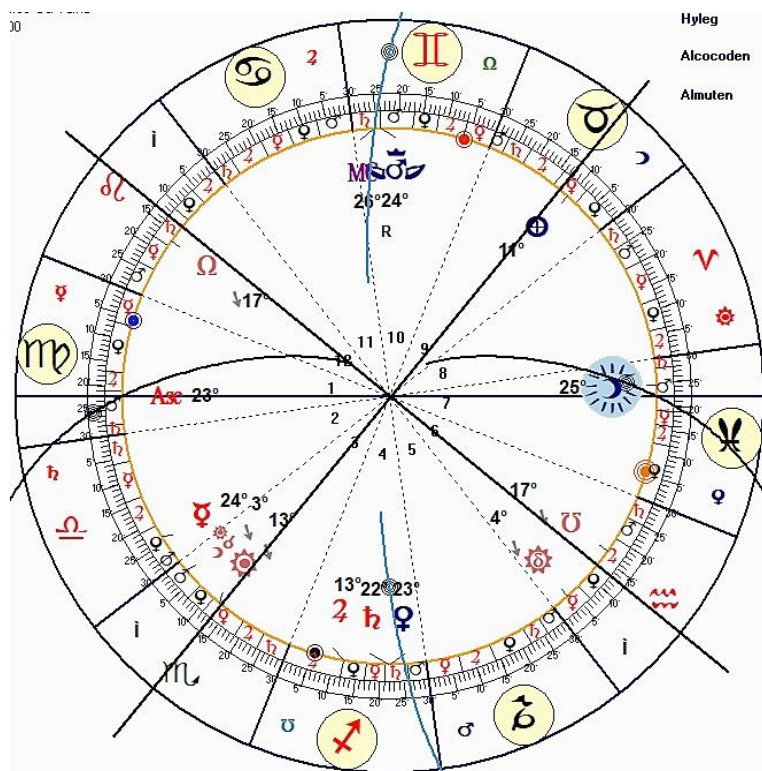
b) Hodnost hays.

Zde vycházím z dlouholetých poznatků Rumena Koleva (4), který říká, že plnou hodnost hays dosahuje planeta, která splňuje následujících pět podmínek:

- 1) 70% hodnost sect (denní a noční horoskop).
- 2) 10% kvadrant. První kvadrant sluneční (denní) je mezi Asc a MC, druhý kvadrant lunární (noční) je mezi MC a Dsc, třetí kvadrant sluneční je mezi Dsc a IC a čtvrtý kvadrant lunární je mezi IC a Asc.

- 3) 10% heliaktický (sluneční) kvadrant. Vycházíme od postavení Slunce v horoskopu. Ve směru hodinových ručiček pak 360° rozdělíme na čtyři 90° kvadranty. První a třetí kvadrant je sluneční, druhý a čtvrtý lunární. Situaci ukazuje následující obrázek horoskopu.
- 4) 5% znamení (denní = mužská, noční = ženská).
- 5) 5% strana horizontu, denní planeta na straně horizontu kde je Slunce, noční na opačné straně horizontu.

Příklad hodnocení hodnoty hays planet v uvedeném horoskopu.

	1)	2)	3)	4)	5)	%
%	70	10	10	5	5	
Luna	1	1		1	1	90
Mars	1	1	1		1	95
Venuše	1	1	1			80
Merkur			1	1	1	20
Slunce			1		1	15
Jupiter				1	1	10
Saturn				1	1	10

První, čtvrtá a pátá podmínka určuje hodnotu hays v pozdějších arabských nebo středověkých dílech astrologů. Z uvedeného vyplývá, že rozhodující pro hodnocení je to, zda je planeta ve své hodnotě sect. V tom případě už má velmi modifikované vlastnosti oproti planetě bez hodnoty sect. Splnění zbývajících podmínek pak posilují tuto hodnotu až na maximální úroveň hays.

c) Heliakický stav planety.

Toto hodnocení se prakticky během času doslova vytratilo, přitom je velmi důležité. Protože tato otázka je v astrologické literatuře jen spoře popsána, věnuji ji v tomto článku největší prostor. V helénské astrologii byly heliakické fáze dosud správně chápány a interpretovány jako nebeská znamení. Porfyrius hovoří o heliakických fázích jako o nebeských znameních, které ukazují stav vesmíru. Takové planety mají výjimečnou pevnost a obrovský význam v horoskopu. Helénští astrologové tedy ještě znali vliv heliakické fáze na stav a účinky planety, ale je otázkou, zda znali její přesnější výpočet. Ten byl znám babylonským astrologům díky staletých pozorování planet. Problém je v tom, že Babyloňané všechno skrývali, toto učení se šířilo tajně. Na odkryté dlaždici je psáno:

" Zasvěcený neukazuje tuto dlaždici nezasvěceným! ".

Tyto znalosti byly pouze pro kněze. Řekové byli liberálnější, milovali svobodnou výměnu názorů, popisují vše, aniž by se obávali jakýchkoliv zákazů. Ovšem i oni nešli přes určitou hranici, některé věci pouze naznačují a student si musí konečné řešení najít sám. Lze to pozorovat například v díle Valense (9) psaného zřejmě pro jeho žáky. Proto je překlad a studium jeho práce od určité části značně obtížné.

Řekové říkají, že planeta, pokud se na ni podíváte a ona je 15° od Slunce, je v heliakické fázi. Například vypočítají heliakický východ Jupitera, jako bod kdy dosáhne na ekliptice 15° stupňů před Sluncem při jeho východu. To však není správné. Nicméně, na rozdíl od moderních astrologů, řečtí, arabští a středověcí astrologové si byli ještě vědomi heliakických fází. **Psali, že planeta je ve fázi, když začne být viditelná.**

Řekové si zachovávají koncept a jeho význam, ale výpočetní algoritmus je zapomenut. Až do období renesance je pojem fází v podvědomí astrologů. Po renesanci heliakická fáze jako jeden z důležitých faktorů posouzení síly planety zmizí. Žádný moderní astrolog nezmiňuje takové fáze s výjimkou posledních let.

Heliakický stav planety je určen její pozicí vůči Slunci – může být neviditelná, jitřenka, večernice nebo stojící. Základní heliakické fáze, jsou výstup, zastávka a zmizení. Dělení fází je složitější u vnitřních planet Merkura a Venuše díky jejich dráze, a protože jsou rychlejší než Slunce. Cyklus fází vnějších planet Marta, Jupitera a Saturna je jednodušší. Heliakické fáze fungují + -7 dní ode dne, kdy k nim dojde.

Interpretace aspektu nebo planety v domě se může hodně měnit v závislosti na heliakické fázi planet. Fáze planet, podle různých podmínek světla a pohybu, mají velký význam v astrologickém úsudku: přímý a rychlý pohyb naznačuje okamžitou a naléhavou akci, pomalý pohyb zpomalenou akci, pozdě a pomalu, stanice signalizuje nejistotu, zpoždění, retrográdní pohyb, odmítnutí a opuštění, rostoucí světlo výhody a akvizice, snižující se světlo poškození a odčítání, neviditelnost konečně naznačuje překážku, utrpení. Když planeta vstupuje do slunečních paprsků, je slabá, aby svědčila. Je-li to dobroděj, není považován být schopný zachránit život, je-li to škůdce, není považován být schopný zabíjet. Planety ve svém synodickém cyklu žijí, radují se, trpí a umírají jako lidé, jen aby se znovu zrodili ve světle Slunce. Planeta, která se vynořuje před slunečním zářením a začíná nový cyklus světla je jako dítě, které opustí svou matku a čelí životu vlastními silami. Je plná vitality, ale v případě, že je škůdce, v této fázi vytváří největší škody. Synodický cyklus planety je jako život, je to cyklus, který je neustále obnovován a každý má svou vlastní jedinečnou specifičnost.

Někteří autoři píší, že planeta v zastávce má škodlivý vliv. Planety v období neviditelnosti jsou jednomyslně popsány negativně. Zatímco ranní planeta je znakem mužské, živoucí energie, rozvoje, mládí a vitality, večerní je znakem ženské, noční energie, stárí a destruktivity. Planety, které jsou ranní, dávají dárky, když je člověk mladý a když jsou

večerní, když je starý. Například ti, jejichž Venuše je jitřenka se ožení mladí a ti s Venuší večernicí, staří. Mnoho starých astrologů se domnívá, že pouze Venuše a Merkur mohou být dobré jako večerní hvězdy, pravděpodobně proto, že když se večer objeví, jsou v přímém pohybu. Jiní říkají, že pouze noční planety jsou lepší jako večernice. To znamená Luna, Venuše a Mars. Z výše uvedeného obecného přehledu je zřejmé, že planety mají velmi různé účinky v různých heliakických fázích.

Stanovení heliakických fází.

Jak jsem uvedl, přesné hodnoty heliakických fází byly známy ještě babylonským astrologům. Helénští a posléze arabští astrologové používali hodnoty stanovené Ptolemaiem. Někteří z nich pak pokračovali v pozorování a snažili se hodnoty dané Ptolemaiem upřesnit. Výsledky jsou pak vydávány v tzv. Zij tabulkách. Tyto práce obsahují tabulky pro pohyby Slunce, Luny a pěti planet známých v té době. Jako jeden z prvních autorů je uváděn perský astronom a matematik Muhammad ibn Musa al-Khwarizmi (750 -850AD)(13). Ptolemaios uvedl hodnoty tzv. Arcus visionis (AV) v Almagestu a poněkud odlišné v jeho příručních tabulkách (Handy tablets)(8). AV udává vertikální vzdálenost planety na horizontu nebo nad horizontem od Slunce v době jejího prvního objevení v koruně Slunce pro konstantní prostředí. Další fáze nebyly stanoveny. Teprve německý učenec K.Schoch v roce 1924(6) a později 1927(7) uvádí hodnoty i pro západ Slunce. Pouze K.Schoch dělá rozdíl mezi různými heliakickými fázemi a následně vypočítá pro každou z nich různé vizuální vize. Výpočet první nebo poslední viditelnosti nebeského tělesa je ve skutečnosti velmi komplexní: kromě velikosti (magnitudě) je nutné vzít v úvahu mnoho dalších faktorů, jako je teplota a vlhkost v atmosféře, které upravují podmínky viditelnosti oblohy, atmosférické refrakce atd. Tabulka AV pěti planet, která je dána průměrnými hodnotami, nám ukazuje porovnání hodnot udaných Ptolemaiem, indickými astronomy a hodnotami, které stanovil po opakovaných přímých pozorováních K. Schoch v roce 1927:

	Ptolemaios	Handy t.	Indové	Schoch	Schoch	Schoch	Schoch
Extinction	0,12	0,12	0,4	0,12	0,12	0,12	0,12
Fáze	AV	AV	AV	MF	EL		
Saturn	11°	13°	15°	13°	10°18′		
Jupiter	10°	9°	11°	9°	7°30′		
Mars	11°30′	14°30′	17°	14°30′	13°12′		
Fáze	AV	AV	AV	MF	ML	EF	EL
Venuše	5°	6°	9°	5°48′	5°30′	5°48′	5°12′
Merkur	10°	12°	13°	13°	9°30′	10°12′	11°

Extinction (zánik) je koeficient vztažený ke kvalitě atmosféry (velmi důležité pro výpočet heliakických fází. Hodnota 0,12 je velmi jasná atmosféra, 0,40 je opacná. Běžná hodnota pro naši oblast je 0,24 - 0,27.

Hodnoty udané Schochem nejsou příliš odlišné od těch, které uvedl Ptolemaios v Almagestu nebo Handy tabulkách. Ptolemaios říká, že je vypočítal kolem letního slunovratu, kdy byla atmosféra čistší a tenčí. Normálně, se stejnými vlhkostními podmínkami, atmosféra v zimě zesílí a v létě je tenčí. Z tohoto důvodu, vzhledem k různé velikosti a různému pohybu planet, je doba trvání fáze neviditelnosti planet velmi odlišná. Nejpomaleji vychází ze slunečních paprsků Mars, následovaný Merkurem, Saturnem, pak Jupiterem a konečně Venuší, která se uvolní nejrychleji. Již v období helénské astrologie je téma heliakických fází zatlačeno do pozadí a více je diskutován pojem neviditelnosti a spalování. Proč je tak důležité vědět, zda je

hvězda viditelná nebo ne? Když se planeta stane neviditelnou vzhledem k její blízkosti ke Slunci, říká se, že je pod paprsky Slunce a její síla začíná klesat. Následně, když je nejbližší ke Slunci, její síla je snížena na minimum a říká se, že je planeta spálená. Spalování je stav, který předchází a předpovídá nový jasný cyklus a srovnává se s nemocí, se slabostí. Později, po synodu, planeta zůstane spálená po určitou dobu, než vyjde z oblasti spálení, zatímco pod paprsky Slunce se začne zotavovat v očekávání jejího heliakického výstupu, který představuje znovuzrození. Efekt spálení, který předchází synod je horší než ten, který následuje po něm, protože v prvním případě, se planeta ke Slunci přibližuje, kdežto v druhém se planeta od Slunce vzdaluje. Pokud jde o kvalitu úsudku, spálená planeta nemá v určitých záležitostech žádný vliv, zatímco v jiných má změněný vliv. Planeta pod paprsky je oslabena, ale zcela neztratila svůj vliv. V mnoha pojednáních a manuálech lze najít, že neviditelnost planety, vyjádřená ve vzdálenosti na ekliptice od Slunce je 15° stupňů před a za Sluncem, ale to nedává smysl, protože jediným kritériem je, jak bylo napsáno, skutečná viditelnost planety. Podle mnoha autorů je hodnota, při které dochází ke spálení planety Sluncem 6° před a 6° za Sluncem. V dalším rozmezí 6° až 15° je planeta pod paprsky Slunce. Toto nemá žádnou souvislost s konceptem viditelnosti, jde čistě o vzdálenost na ekliptice, která nemá žádný vztah k reálnému světu a fyzickým jevům. Světlo každé planety je jiné, časy jejich výstupů se liší. Je to pokus o přiblížení, když si jednoduše myslíme, že planeta, po vstupu do paprsků, stále snižuje svou vzdálenost od Slunce a čím bližší je, tím více je spálena. Číslo 6 je ve skutečnosti jen pomocné kritérium, není to číslo, které lze přijmout s absolutní jistotou, že je skutečnou hranicí kdy končí spálení. K dispozici je také jiné kritérium pro posouzení spálení, které najdeme u mnoha astrologů. V případě, že planeta je před synodem po dobu nejméně 7 dnů neviditelná a pokud po synodu, zůstane po dobu nejméně sedmi dnů neviditelná, je považována za spálenou, jinak se považuje za planetu pod paprsky Slunce. Přesto u různých starých autorů nacházíme různé hodnoty pro spálení a pod paprsky pro různé planety. Například pro planety pod paprsky Slunce:

	Saturn	Jupiter	Mars	Venuše	Merkur
Dorotheus	15°	15°	18°	19°	19°
Maternus	15°	12°	8°	8°	18°
Abu'Mashar	6-15°	6-15°	Z 10-15° P 10°-18°	7-15°	7-15°
Al Biruni	6-15°	6-15°	6-18°	7-19°	7-19°
Abenragel	Z 10° P 15°	Z 10° P 15°	Z 9° P 15°	Z 5° P 5°	Z 7° P 7°
Ibn Ezra	6-15°	6-15°	10-15° (18)°	7-12°	7-12°

Z - znamená za Sluncem

P – znamená před Sluncem

Pro spálení pak:

	Saturn	Jupiter	Mars	Venuše	Merkur
Abu'Mashar	16' – 6°	16' – 6°	16' – 10°	16' - 7°	16' – 7°
Al Biruni	1 – 6°	1 – 6°	1 – 6°	1 – 7°	1 – 7°
Ibn Ezra	17' – 6°	17' – 6°	17' – 10°	17' – 7°	17' – 7°

Ve druhé tabulce nacházíme i hranici planety v srdci Slunce (cazimi). Je zajímavé, že Al Biruni zvolil mnohem větší orbis než druzí. V případě Aben Ragela vidíme největší snahu ohodnotit vlivy blízkosti Slunce podle heliakických fází. Můžeme to vzít za důkaz toho, že o heliakických fázích planet ještě tito astrologové věděli. Znovu připomínám, že všechny tyto údaje a stupně jsou přibližnou matematickou náhradou toho, co je vidět na obloze. Je to hrubé

schéma reality, kterou lze vidět, když je pozorováno nebe. Tito autoři chtěli říci, že planeta ztratí svou sílu, když není viditelná. Takže můžete vidět planetu, která je podle jimi udaných hodnot pod paprsky Slunce, nebo dokonce neviditelná (spálená), ale ve skutečnosti je viditelná. Například Venuše může být slabá, protože není viditelná, když je kolem 2° od Slunce. Ale protože může být daleko od ekliptiky, může nastat situace, že je viditelná, i když je tak blízko ke Slunci. Rozdělení heliakických fází na výstup, zastavení a zmizení je pouze velmi zjednodušené. Ve skutečnosti je pohyb planet složitější a počet fází vyšší. V praxi používáme pouze nejdůležitější z nich. Záleží také na tom, zda jde o vnější planety Saturn, Jupiter a Mars nebo vnitřní Venuši a Merkura. Samotnou a velmi důležitou kapitolou jsou pak fáze Luny. U vnějších planet nás zajímá zejména fáze:

MF - (Morning first), to znamená první viditelnost planety v koruně Slunce při jeho východu. Pohyb planety je v přímém směru až do vzdálenosti $120 - 130^\circ$, kdy nastane fáze MS.

MS - (Morning station), ranní zastávka, planeta je po určitou dobu stacionární a poté začíná její retrográdní pohyb, který pokračuje až do fáze ES.

AR - (Acronycal rise), akronykální vzestup, poslední den, kdy bude planeta ještě vidět nad východním obzorem při západu Slunce. Toto je den jejího AR.

CS - (Cosmic seting), kosmické nastavení, to je poslední den, kdy při východu Slunce vidíme naposled planetu nad západním horizontem. Tím začíná druhá polovina heliakického cyklu planety. Nyní planeta vstoupí do stáří.

ES - (Evening station), večerní zastávka, po které se planeta znovu dostane do přímého pohybu, až zakončí svou cestu fází EL.

EL - (Evening last), v této fázi vidíme planetu naposled v záři zapadajícího Slunce. Dále neviditelná planeta pokračuje ve svém přímém pohybu k novému cyklu.

U vnitřních planet Merkura a Venuše je jejich pohyb poněkud složitější. To vyplývá ze skutečnosti, že jejich dráhy jsou mezi Zemí a Sluncem. Rozeznáváme ranní (jitřenka) a večerní (večernice) fáze:

jitřenka:

MF - planeta se objeví ráno v koruně Slunce a je v retrográdním pohybu do její první zastávky, fáze MS.

MS - planeta je určitou dobu stacionární, následně se změní její pohyb na přímý, který pokračuje až do fáze ML.

ML - (Morning last), planeta je naposledy viditelná, pokračuje v přímém pohybu, stává se neviditelnou. Nastává přechod mezi jitřenkou a večernicí.

večernice:

EF - (Evening first), planeta objeví v přímém pohybu při západu Slunce a pokračuje do fáze ES.

ES - po této druhé, tentokrát večerní zastávce znovu změní svůj pohyb na retrográdní a pokračuje do fáze EL.

EL - planeta je naposledy viditelná, pokračuje v retrográdním pohybu a stává se neviditelnou. Nastává přechod mezi večernicí a jitřenkou a následuje nový cyklus.

Všechny uvedené fáze jsou zaznamenány ve starých babylonských a akádských záznamech.

Samostatnou kapitolou jsou fáze Luny. Heliakický cyklus Luny je základem babylonského kalendáře. Lunární cyklus je podobný heliakickému cyklu ostatních planet, ale protože je Luna mnohem rychlejší než Slunce, její fáze začínají od západního horizontu a pohybují se na východ; proti směru hodinových ručiček, pokud se díváme na jih. Luna prochází 6 heliakickými fázemi a rozděluje lunární měsíc na 6 částí.

NC - (New Crescent), Nový půlměsíc, začíná objevením prvního srpku Luny na západním obzoru po západu slunce. Nastává přibližně jeden den po přesné konjunkci, Novu. Musíme si uvědomit, že v době konjunkce není Luna viditelná.

FQ - (First Quarter), První čtvrt'. Den, kdy Luna (přesně v době západu slunce) poprvé překračuje poledník a je pozorována na východ od jižního azimutu nebo přesně na jihu, je den FQ.

AR - (Acronycal Rise), Akronykalní vzestup. V tento den je Luna vidět jako stoupající na východě v okamžiku vizuálního západu slunce (když začíná noc).

CS - (Cosmic Setting), Kosmické nastavení. Pokud po AR budete i nadále pozorovat oblohu při vizuálním východu Slunce, přijde den, kdy uvidíte Lunu mírně nad západním obzorem. Toto je den Kosmického nastavení.

LQ - (Last Quarter), Poslední čtvrt'. Den, kdy Luna (přesně v době vizuálního východu Slunce) poprvé překročí poledník a je pozorována na východ od jižního azimutu, je den LQ.

LC - (Last Crescent), Poslední půlměsíc. Den, kdy je Luna viděna naposledy, je den posledního půlměsíce LC.

Otázkou je jak heliakické fáze přesněji určit. Jako nejvhodnější volbou pro výpočet je program Rumena Koleva: Porphyrius Magus 2, který lze získat samostatně nebo jako součást programu Placidus 7. Ten používá algoritmy, které Kolev stanovil na základě mnoha měření na různých observatořích (5). K hrubšímu odhadu pomůže nejlépe program profesora Noela Swerdlowa: Planetary, Stellar and Lunar Visibility plsv.31 od Alcyone software, který je volně k dostání na adrese uvedené v literatuře (1). Pracuje s algoritmem podle výsledků pozorování K.Schocha. Problém všech programů spočívá v tom, že nemohou nahradit přímé pozorování planety, které je velmi ovlivněné místními poměry. Většinou neznáme nebo nevíme, jaké byly podmínky při narození osoby, jejíž horoskop analyzujeme. Pro zastavení planety je pak nejlepší podívat se do efemerid, kde můžeme zjistit změnu jejího pohybu. Před tímto dnem nastává fáze zastavení. Nejbližše realitě se blíží program Rumena Koleva.

Význam heliakických fází.

O všeobecném významu heliakických fází jsem psal již v předchozí části. Pokud nahlédneme do dostupných překladů starých helénských textů, najdeme pouze málo odkazů k tématice heliakických fází. Například Valens říká (9):

Pro všechny hvězdy musí být dodrženy následující obecné faktory: Pokud jsou nalezeny rostoucí, pak vysílají nebo přijímají a vládnu roku nebo působí jako celkový chronokrator, a pokud rostou, když dorazí na operační místa v jejich tranzitech, zjevně přinášejí povolání. Jejich síla je vzbuze a každá hvězda způsobí výsledky odpovídající jejich povaze. Bez ohledu na to, jaký má vliv a jaké účinky to má na nativitu nebo na jakýkoli rok v jakémkoli znamení, to jsou účinky, které se aktivují. Pokud hvězdy projdou prvním stacionárním bodem a zjistí se, že jsou retrográdní, zpozdí očekávání, akce, zisky a podniky. Stejně tak budou spíše slabé a zmařeny když v opozici ke Slunci; oni drží jen vnější okolnosti a naděje. Pokud jsou v druhém stacionárním bodě nebo jim procházejí, zruší jakékoliv zpoždění a obnoví stejné

činnosti. Pak přináší stabilitu a úspěch v životě. Pokud jsou hvězdy v jejich poslední viditelnosti, přináší překážky a bolesti v něčích úspěších, stejně jako tělesné krize, nemoci a utrpení skrytých částí. Často drží pozice a velké naděje jen aby je zhoršily.

Nebo podle Valense například neviditelný Merkur ve druhém domě znamená blázna. Je-li však ve fázi vzestupu nebo viditelný, pak dává úspěšného člověka ve vědách.

Merkur v tomto místě a nacházející se pod paprsky Slunce dělá hloupé, negramotné muže. Pokud se zvedá, muži se zabývají zvláštním uměním, pokusit se o to, co se oni nenaučili <od ostatních>, ale stále uspějí v jejich vědě.

Opět ten stejný autor tvrdí, že Merkur jitřenka v denní mapě v trinu s Lunou dává vynálezce, pokud je večernice v nočním horoskopu dává filozofy a mystiky.

Pro denní nativity, Merkur jako jitřenka v trinu s Lunou činí muže vynalézavými, úspěšnými, chytrými a vzrušujícími. Merkur jako večernice, zvláště pro noční narození, dělá erudované muže, filozofy a zasvěcence tajemství.

Hermes píše pro spojení Venuše se Sluncem (4):

Když se spojuje v noci a Venuše se objeví jako večernice nebo během dne a Venuše se objeví jako jitřenka, domorodci jsou (budou) oslavováni a úspěšní. Pokud je Venuše večernice v denním horoskopu nebo jitřenka v noci, pak v průměru od těchto věcí (od slávy a úspěchu). Toto spojení také dává dárky (ti, kteří se narodili s takovým spojením, dostávali mnoho věcí během svého života). Jsou úspěšní ve svých plánech a především ve vedení mnoha lidí. Pokud jde o ženy a narozené děti, nicméně nebude to bez utrpení, zvláště pokud je Venuše pod paprsky.

Slunce ve spojení s Merkurem:

Ve spojení s (heliakickým) stoupajícím Merkurem, je-li jitřenka a večernice dává vzdělané lidi nebo sekretáře, kteří díky své ostré mysli zbohatnou, mají úspěch ve svých záležitostech a řídí ostatní.

Některé poznatky o vlivu heliakických fází lze nalézt i u dalších astrologů, jako u Dorothea, Firmica Materna atd. Základním pramenem jsou však stará pozorování babylonských astrologů a jejich předchůdců. Originály těchto záznamů vepsané do hliněných tabulek se zachovaly dodnes a jsou neobyčejně bohatým zdrojem informací. Bohužel, jak jsem napsal výše, ještě mnoho z nich čeká na přeložení. Přesto existuje řada záznamů, která nám odhaluje neobyčejné znalosti babylonských astrologů k této tematice. Například z překladů z jedné z tabulek (bohužel částečně poškozené) se dozvídáme:

Pro rostoucí planety:

Luna. Pokud se dítě narodí, když Luna stoupá, jeho život bude jasný, nádherný, snadný a dlouhý.

Slunce. Pokud se dítě narodí, když slunce stoupá, ...

Jupiter. Pokud se dítě narodí, když Jupiter stoupá, bude jeho život dobrý a snadný. Bude bohatý. Bude žít dlouho.

Venuše. Pokud se dítě narodí, když Venuše stoupá, jeho život bude klidný. Kamkoli půjde, bude mít štěstí. Bude žít dlouho.

Merkur. Pokud se dítě narodí, když Merkur stoupá, bude statečný a suverénní.

Mars. Pokud se dítě narodí, když Mars stoupá, bude tam horký temperament.

Saturn. Pokud se dítě narodí, když Saturn stoupá, jeho život bude tmavý, neznámý, nemocný a tvrdý.

Kombinace stoupající a sestupující planety:

Pokud se dítě narodí, když Jupiter stoupá a Venuše sestupuje, bude mít štěstí, ale jeho žena odchází.

Pokud se dítě narodí, když Jupiter stoupá a Merkur sestupuje, bude mít štěstí, ale jeho nejstarší syn zemře...

Pokud se dítě narodí, když Jupiter stoupá a Saturn sestupuje, bude mít štěstí a jeho nepřítel zemře...

Pokud se dítě narodí, když Jupiter stoupá a Mars sestupuje, bude mít štěstí a porazí svého nepřítele.

Pokud se dítě narodí, když Venuše stoupá a Jupiter sestupuje, jeho žena bude silnější než on.

Pokud se dítě narodí, když Venuše stoupá a Saturn sestupuje, jeho nejstarší syn zemře.

Pokud se dítě narodí, když Venuše stoupá a Mars sestupuje, zajistí (porazí) svého nepřítele.

Z těchto starých pramenů, které jsou na rozdíl od řeckých překladů skutečnými originály, lze získat mnoho informací o vlivu heliakických fází planet. Další skupinou jsou významy heliakických východů stálic, ale tato problematika je mimo rámec tohoto článku. Vrátime se k hodnocení fází, které můžeme použít pro praktickou práci.

Víme například, že retrográdní pohyb planety je považován za zhoršení podmínek v chování planety. Z toho nám vychází jedno z kritérií optimální heliakické fáze pro jednotlivé planety. Jsou to ty, ve kterých jsou planety v přímém pohybu. Druhým kritériem je například jejich příslušnost k denním nebo nočním planetám. Z toho vyplývá, že nejvhodnější fáze jsou pro:

Jupiter, Saturn – **MF** až **MS**, nejlepší **MF**.

Mars – **ES** až **EL**, nejlepší **ES**.

Venuše, Merkur – **EF** až **ES**, nejlepší **EF**.

Ve všech uvedených fázích jsou planety v přímém pohybu, což je nejlepší varianta nebo stojí, to znamená sice menší sílu, ale stále dobré postavení. Nesmíme ovšem zapomenout, že každá fáze znamená změněné chování planety. Heliakická fáze Akronykalní vzestup (**AR**) je velmi konstruktivní a plná potenciálu pro tvůrčí schopnosti. Naopak Kosmické nastavení (**CS**) je pro planetu negativní. Protože obě fáze AR a CS představují opozici, nemohou nastat u vnitřních planet Merkura a Venuše.

Důležitým vodítkem k vlastnostem jednotlivých heliakických fází je spojení s jejich symbolikou. Jako příklad si můžeme vzít Venuši. Existují tři archetypy Venuše. První z nich se týká Venuše, kterou vidíte brzy ráno jako ranní hvězdu. Toto je Venuše, jejímž archetypem je Inanna z Akadu nebo Athena Nike. V podstatě to je fáze Venuše, která není až tak o sexuální lásce, je to spíše o moudrosti, o tvořivosti. Inanna z Akadu radila králům. Venuši jako večerní hvězdu symbolizuje Inanna z Uruku. A to je archetyp Afrodity. Pak víme, že to je požehnaná Venuše, která přijde v životě trochu později. Člověk má úplně jiný přístup k životu, protože se jedná o opravdovou romantiku, která chybí u Inanny z Akadu. A samozřejmě pozdní požehnání. Zajímavá je skutečnost, že Venuše zmizí, ale má různé způsoby zmizení a může být retrográdní neviditelná a to je, když je ve spodní části spojení

mezi Sluncem a Zemí. Tomu odpovídá archetyp Inanny, která odchází do podsvětí za svou sestrou Ereškigal. Její příběh je příběh o partnerovi, který ji schází a kterého hledá. Takže víme, že tato fáze nám vypovídá o lidech, kteří mají problémy partnery. Důležité je, v jaké hranici se Venuše nachází.

Venuše je v babylonské astrologii velmi důležitá. Její místo je hned po Slunci a Luně. Za prvé proto, že je velmi silná, má nejvyšší svítivost (magnitudu) z planet. Za druhé má ze všech planet nejpravidelnější cyklus, trvá osm let bez dvou dnů. Stručně lze vlastnosti Venuše v moderním pojetí charakterizovat takto:

Východní Venuše - jitřenka - militantní, fascinující, aktivní.

Západní Venuše - večernice - klidná, pacifistka, etická.

Pokud si její pohyb rozložíme na jednotlivé fáze, kdy je retrogradní a kdy je přímý, dostaneme se prakticky ke čtyřem fázím.

První fáze - ranní Venuše, retrogradní, stoupající před sluncem. Nestabilní a nejistá se svými pocity. Aktivní emoční energie, která směřuje spíše dovnitř než směrem ven. Lásky a sympatie jsou intenzivně prožívány vnitřně a nemají vnější vzhled. Nebo na vnější úrovni se objevují jako plachost, šikana, agresivita. Tendence k nevhodným vztahům. Zažívá bolestivá zklamání z neopětované lásky. Dramatické lásky. Rozvíjí závislosti. Systém nestálých hodnot a častá změna priorit. Přílišné hledání lásky a pozornosti. Bolestný pocit, že není milovaná a dostatečně žádaná. Nesnesitelná. Lpí na svém partnerovi. Vytváří scény žárlivosti.

Druhá fáze - ranní Venuše, přímá, stoupající před Sluncem. Zamilovaná – silné, jasné a podmanivé emoce, jasně si uvědomuje své touhy a podněty, před událostmi, nemá žádnou trpělivost, má vysoké očekávání, ale je také rychle zklamána. Není problém s ukončením odkazů. Rebel. Neklid.

Třetí fáze - večerní Venuše, přímá za Sluncem. Přiměřená, přetrvávající, věrná a opatrná. Emocionálně uvolněná, dobře vyvážená a bezpečná. Trpělivá - dovolí času, aby láska rostla a rozkvetla, nespěchá. Neurčuje podmínky a požadavky. Nepředchází události, ale sleduje je. Zanechává činnost ostatním a neposkytuje první nabídku. Váže se dlouze a trvalé, není třeba nových emocí a dobrodružství. Potřeba loajality, bezpečnosti a ochrany. Soucitná, lidská. Stabilní systém hodnot a konstantní priority. Nepřebírá žádné finanční rizika.

Čtvrtá fáze - večerní Venuše, retrogradní, západ Slunce. Emocionálně nestabilní, nejistá sama o sobě. Pasivní. Úzkostná, sentimentální, dráždivá, přecitlivělá. Těžká schopnost přizpůsobit se lidem a okolnostem a reagovat správným způsobem. Emocionálně izolované dětství.

Miluje dlouze a nepřetržitě. Má velkou oddanost a obětavost. První lásky zanechají stopu na celý život. Nešťastná láska v raném věku. Cítí se zrazena, podvedena. Nepořádná, citlivá, zraněná. Emocionální život plyne pomalu, neuspokojivé, podvědomé vlivy mohou interferovat s rozvojem vztahu. Těžké karmické vztahy. Nachází štěstí a klid v lásce v pozdějším věku. Skrývá svou důstojnost a kompetenci. Možnost proměny prostřednictvím umění. Žije ve vzpomínkách. Po oddělení se těžko zotavuje.

Jupiter se tedy cítí nejlépe ve fázi MF. Stacionární fáze MS a ES nejsou špatné, ale velmi záleží na tom, v jaké hranici se Jupiter nalézá. Nejvhodnější variantou je samozřejmě hranice Jupitera nebo Venuše. Hranice škůdců představuje problém. To ostatně platí i pro stacionární fáze ostatních planet. Ve fázi AR je ambiciózní, je to postavení srovnatelné s fází MF. Fáze CS znamená obtížné postavení, obtížné období. Jelikož je Jupiter hlavním signifikátorem dětí u žen se to projevuje například postižením dětí, často mají velmi nemocné děti.

Obdobně Saturn v CS přináší těžké, hrozné nemoci, problémy u otce. Mars ve fázi AR se vyznačuje čestností v jeho hrách, ale ve fázi CS jde o události opravdu dramatické. Je zajímavé, že Mars byl považován za většího škůdce než Saturn, protože byl ten, který zabíjel.

Saturnu byla často přidělována role moudrého, přísného učitele. Charakter Merkura je spojován s charakterem planety, se kterou je ve spojení.

U Luny je situace složitější.

NC - (New Crescent), Nový půlměsíc, je kladný den.

FQ - (First Quarter), První čtvrt'. Den prvního čtvrtě je kritický den. Vzhledem k tomu, že v tento den se měsíční vlivy mění turbulentně, důležitá rozhodnutí mohou mít odlišné výsledky, než se očekávalo, a mohou se přeměnit v několika hodinách. Dobrý den pro meditaci a modlitbu a pro duchovní pokrok.

AR - (Acronycal Rise), Akronykalní vzestup. Tento den vrcholí síly Měsíce. Tento den není kritický den.

CS - (Cosmic Setting), Kosmické nastavení. Je to kritický den.

LQ - (Last Quarter), Poslední čtvrt'. Je to kritický den.

LC - (Last Crescent), Poslední půlměsíc.

Při posouzení vlivu Lunární fáze na nativitu je potřeba řešit dvě otázky:

- 1) Kolik dnů měl předešlý měsíc?
- 2) Ve který den se Slunce a Luna vidí navzájem.

Ad1) Lunární měsíc měl 29 nebo 30dní.

Pro babylonského astrologa nebo kněze bylo velmi důležité vědět, jak dlouhý byl předchozí měsíc, protože první den nového měsíce byl považován za začátek nového cyklu. Dokonalý měsíc měl 30 dní. Byl to "Plný měsíc". To bylo dobré znamení. Jestliže předchozí měsíc měl pouze 29 dní, potom první den nového měsíce a tím začátek nového životního cyklu byl viděn jako poslední 30 den měsíce. Takový měsíc byl "Prázdný". Tato varianta byla špatná. Luna nedokončila svůj cyklus. Znamenalo to neharmonický průběh života v dalším měsíci. Ve starých záznamech lze najít:

Jestliže je Luna vidět ve 30den – zničení země Akkad.

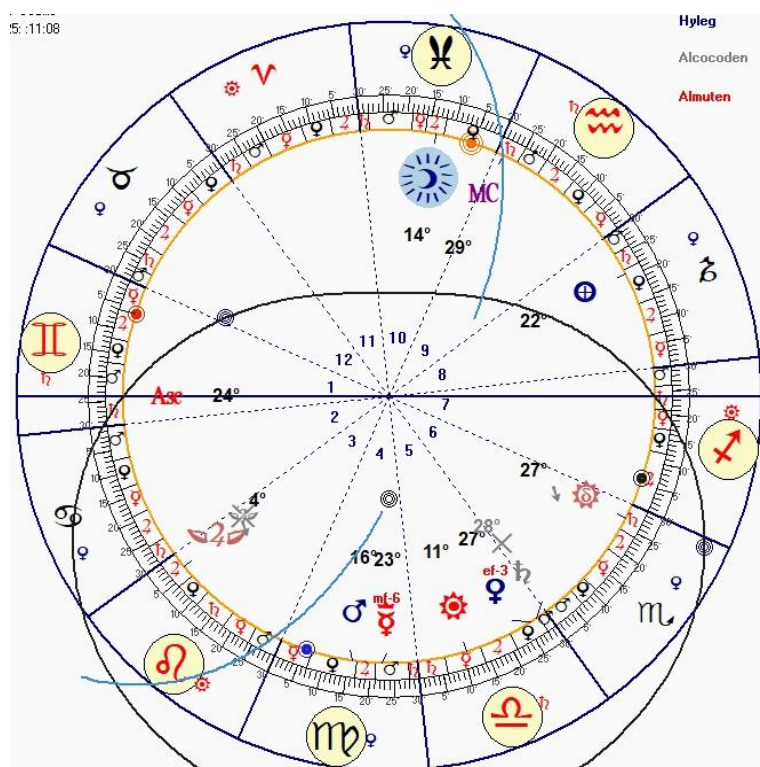
Jestliže Luna je vidět 1 den – dobrý osud pro zemi Akkad.

Ad2) Den, kdy se Slunce a Luna vzájemně vidí je zvláštní den. Je to opozice mezi Sluncem a Lunou. Problém spočívá v tom, že opozice obsahuje dvě lunární fáze AR a CS. Tento den může nastat mezi 12 až 17 (včetně obou) dnem měsíce. Perfektní variantou je 14 den. Normální je, že AR nastává před CS. Fáze AR je konstruktivní a plná tvůrčích schopností. Pokud však proběhne fáze CS před AR pak člověk, který se v této fázi narodí má většinou špatnou, destruktivní povahu, bývá hodně sobecký, je příliš emocionální, bláznivý.

U Luny je také důležité, v jakém horoskopu se nachází. Obecně v denním horoskopu je dobrá Luna rostoucí, v nočním ubývající. Pokud je to naopak, dochází často k tomu, že potenciál, který daný horoskop ukazuje, se naplní pouze z části. Produktivnější je Luna, která je rychlejší (více než 12,5°za den).

Obecně lze říci, že čím více planet je v heliakické fázi, tím jde o výraznější osobnost.

Ukázka horoskopu velmi úspěšného muže Bila Gatese spolu s tabulkou hodnoty hays :

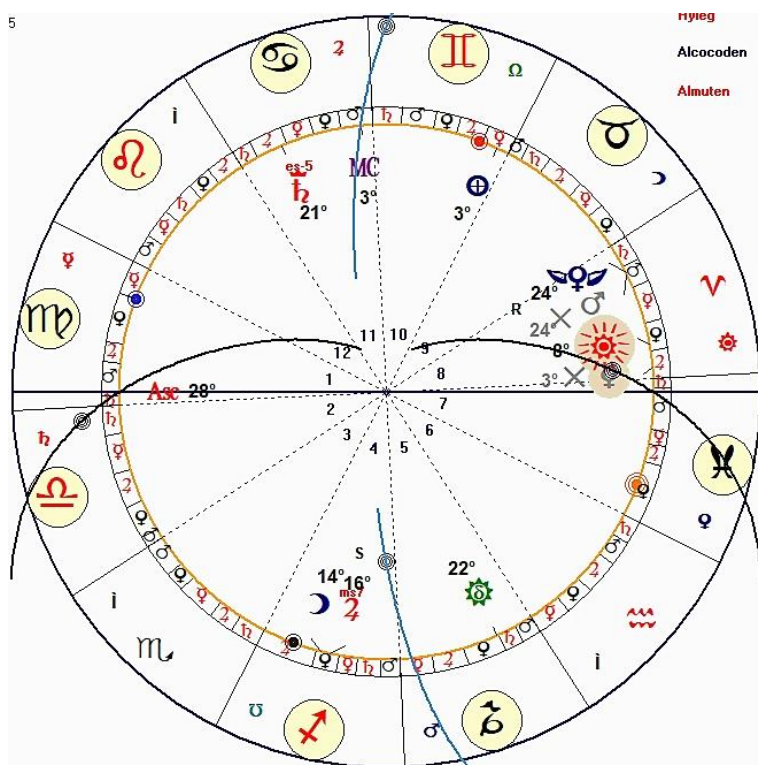

	1)	2)	3)	4)	5)	%
%	70	10	10	5	5	
Luna	1			1	1	80
Mars	1			1		75
Venuše	1		1			80
Merkur		1	1		1	25
Slunce		1	1	1	1	30
Jupiter			1	1	1	20
Saturn		1		1	1	20

V horoskopu vidíme dvě planety v heliakické fázi, Merkura a Venuši. Merkur je navíc v úhlovém domě, kterému vládne. Je v přímém pohybu a viditelný. Viditelný Merkur se nachází přibližně u jednoho ze sedmi lidí. Je vládcem prvního domu, znamená to pronikavý intelekt. Venuše jako večernice ve své hodnotě sect v domě kterému vládne a ve své hranici je také neobyčejně silná. Venuše je v přímém pohybu za Sluncem, tato poloha odpovídá její třetí velmi stabilní fázi. Samozřejmě jde o pouze o analýzu jednoho kritéria síly horoskopu.

Poznámka: Všechny uvedené horoskopy jsou realizovány ve Fixním babylonském zvěrokruhu. Jde o siderický horoskop s fixním postavením stálic podle hodnot definovaných ve starých babylonských zápisech. Použitá ayanamsa je Aldebaran na 15°Býka. Nastavení je velmi blízké ayanamshe Fagan-Bradley.

Opačný případ vidíme u horoskopu Adolfa Hitlera. I on byl výrazná osobnost.

	1)	2)	3)	4)	5)	%
%	70	10	10	5	5	
Luna		1	1		1	25
Mars		1	1			20
Venuše			1			10
Merkur	1		1	1	1	90
Slunce	1	1		1	1	90
Jupiter	1			1		75
Saturn	1	1	1		1	95

Zde vidíme rovněž dvě planety v heliakické fázi a to Saturna a Jupitera. Oba jsou ve fázi zastavení. Saturn v ES, to znamená večerní zastávce, která sice není pro něj optimální, ale přesto zvýrazňuje jeho vliv. Jupiter je v ranní zastávce MS v hranicích Venuše, což je dobré postavení. K rozboru horoskopu se vrátím v další části článku.

Neviditelné planety.

Zmizení hvězdy nebo planety ve slunečních paprscích bylo považováno za jejich smrt. V této době neviditelnosti, je slabá a její účinky nejsou normální. Prakticky každá neviditelná planeta v horoskopu je problémem nebo nějakým způsobem narušení jeho vlivu. Jak se přesně projeví neviditelná planeta, závisí na tom, zda je horoskop denní nebo noční, muže nebo ženy, a ve kterém domě, znamení a hranici je planeta.

Praktický vliv neviditelných planet.

Údaje o vlivu a působení neviditelných planet jsou v dílech helénských i pozdějších autorů jen sporadické. Pro přehled uvádím výsledky pozorování Rumena Koleva (5), jsou rozděleny na dvě skupiny. První zaznamenává odkazy starých autorů, druhá výsledky z praxe Rumena Koleva.

Neviditelný Saturn.

Podle starších: nedostatek otce, poškození starších osob, skryté nemoci, které se těžko léčí, nemoci kostí.

Podle poznatků Koleva: neviditelný Saturn souvisí s nedostatkem otcovského archetypu a otce z jednoho či jiného důvodu. Často dává příliš mnoho podezření, podezíravost, úzkost. V extrémně špatné poloze dává osamělost a škarohlídství lidí (mizantropy, ty, kteří nemají rádi a nejsou milováni).

Neviditelný Jupiter.

Podle starších: zbavení dědictví, nedostatek etiky nebo nespravedlivé obvinění, soudní spory a problémy se soudy a (církevní) autoritou, kacíři. Dna.

Podle poznatků Koleva: Jupiter v takovém stavu může způsobit bezdětnost nebo problémy s dětmi. Často to znamená velkou snahu o blahobyt, stejně jako marnost a podvod.

Neviditelný Mars.

Podle starších (zejména v denním horoskopu): slabost, nebezpečí, hanobení, škodlivé urážky.

Podle poznatků Koleva: neviditelný Mars dává neobvykle silný, nejčastěji v nočním horoskopu nebo abnormálně slabý sexuální apetit v denním horoskopu. Pokud se nachází ve "zvrácených" místech zvěrokruhu, takových jako v rozích Kozoroha, v čele Štíra, v rozích Býka nebo v zadní části Berana, může vést k velmi neobvyklým sexuálním praktikám. To může často způsobit anémii.

U horoskopů žen se často vyskytuje nedostatek přítele nebo manžela, nebo jsou daleko od narozeného - cestují nebo žijí v jiném městě. U muže může znamenat boj s bratrem.

Neviditelná Venuše.

Podle starších: zrada těch blízkých, potíže se ženami nebo ve vztahu k ženám, žádné štěstí v lásce.

Je-li to kombinováno s aspektem Saturna pak neplodnost a asociálnost, lidé bez důvěrných vztahů a přátelství. U horoskopů žen onemocnění (gynekologické a reprodukční orgány).

Podle poznatků Koleva: V horoskopu muže: přílišná náklonnost k ženám a velké problémy s nimi. Během dne často vede k nedostatku peněz a nedostatečné výdělečnému zaměstnání.

U ženy se to stává láskou k penězům - zvláště pokud je v hranici Jupitera nebo Venuše. V hranici Saturna představuje obzvláště velké problémy v lásce. Pokud je Mars neviditelný společně s Venuší, je to také známka těžkého, zpomaleného pohlavního styku v kombinaci s avaricí (vášeň pro držení, chamtivost) a může dokonce vést k použití opačného pohlaví pro materiální prospěch.

Neviditelný Merkur.

Podle starších: zradu, neetičnost přátel, zlost, intriky a krádeže, zejména služebníků a otroků, žaludeční onemocnění, spory.

Neviditelná Luna.

Podle starších: smůla, nečinnost, nedostatek rodiny. U žen: gynekologické problémy, zvláště cyklů. Vodnatelnost.

Podle poznatků Koleva neviditelná Luna je často spojena s polycystitýdou vaječníků a bezdětností, nedostatkem rodiny a někdy i s matkou tyranem.

Otázka analýzy neviditelné Luny je velmi důležitá. Je spojena s nejvýznamnějším cyklem v mezopotamské astrologii. Vzhled prvního srpku Luny znamenal začátek měsíce. Nová Luna (Nov) není přesná konjunkce Slunce s Lunou, ale fáze Luny, kdy se poprvé objeví její srpek na obloze po její neviditelnosti. Luna bývá neviditelná kolem 3 dnů. Nesprávná koncepce moderní astrologie spočívá v tom, že Nov je poslední den neviditelnosti Luny. Protože každý den pohybu Luny má zvláštní význam a to zejména při její neviditelnosti, může tato chyba znamenat špatný výklad, doslova špatnou předpověď. Každý ze tří dnů neviditelnosti Luny měl odlišný význam.

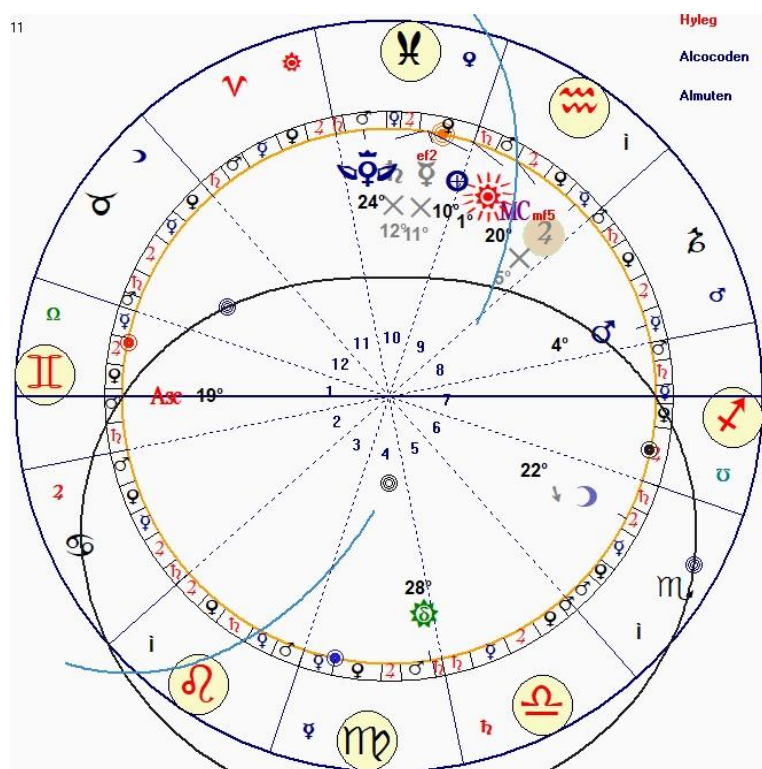
První den neviditelnosti Luny nastává, když usiluje o dokonalé spojení se Sluncem. Tato fáze v horoskopu není příznivá. Často naznačuje problémy s matkou, může to být také důvodem, proč matka chybí. Velmi často narozený vůbec nevytváří rodinu a nemá děti. Tato fáze, na druhou stranu, přináší moudrost, silnou intuici a přitažlivost k tajným vědám a okultismu. V druhém dnu neviditelnosti Luny nastane její spojení se Sluncem. Tato fáze je obzvláště závažná a často způsobuje vážné karmické lekce, jako je chybějící matka, manželství, děti, nebo ranou ztrátu matky, špatné zdraví a jiné problémy, podle toho, kde se Luna ve zvěrokruhu v té době nachází. Znovu, narozený v této fázi Luny bude mít vrozenou moudrost a zájem o mystiku.

Ve třetí den neviditelnosti, nebo v den, který moderní astrologové mylně nazývají Nov, je Luna osvobozena od spojení se Sluncem a ubírá se k pravému Novu. Tato fáze je příznivější než předchozí dvě, ale často sebou nese riziko předčasné ztráty matky nebo emocionální absence matky, těžké emocionální pouto s matkou, nedostatek manželství, dětí atd.

Co přesně konkrétní lunární fáze bude znamenat pro horoskop, získáme z analýzy postavení Luny v natálním horoskopu.

Poznámka: Vzhledem k tomu, že doba neviditelnosti Luny není vždy přesné tři dny, je dělení určeno vznikem přesného spojení Luny se Sluncem. Vliv této fáze je nejhorší. Z mého pozorování vyplývá, že pokud Luna je ve středu Slunce (cazimi) je chráněná a negativní vlivy jsou potlačeny. To se ostatně týká všech neviditelných planet. Nemám ověřeno, zda tímto způsobem fungují i jiné hodnoty planet. Ale například Porphyrius a Rhetorius uvádějí, že hodnost vládce, oslavení a hranice zabraňují spálení planety. Astrologové říkají, že planeta je v těchto případech skrytá ve svém "vozu" (chariot) a tím je chráněná před slunečními paprsky.

Podíváme se na horoskop Alberta Einsteina:

Merkur, Jupiter a Saturn jsou neviditelné. To ovšem platí pouze z pohledu současného astrologa. Ve skutečnosti je Merkur ve své nejsilnější fázi EF. Stejně tak Jupiter, který je rovněž ve své nejsilnější fázi MF v hranicích Merkura. Merkur je ve spojení se silnou Venuší v povýšení, což nám posiluje vlastnosti Jupitera. To ovšem zcela mění náhled na vliv těchto planet, které nemůžeme považovat za oslabené pod paprsky Slunce, ale za velmi silné, mající blahodárný vliv na osobnost Einsteina. Večerní fáze Merkura nám naznačuje, že plody intelektu se objeví ve starším věku. To nám potvrzují i historické prameny. Einstein měl v mládí velké problémy s řečí, naučil se mluvit velmi pozdě. Také některé jednoduché matematické operace mu dělaly potíže.

Metoda Rumena Koleva.

Metoda navržená Rumenem Kolem nám pomůže jako vodítko pro odhad působení planet v aspektu. K tomu Kolev poznamenává, že není absolutní, ale dává první hrubý odhad. Je postavena na předpokladech, které byly diskutovány v první části článku. Planeta, která vrhá levý aspekt, je silnější. Je to aktivní hvězda, která vysílá svou energii směrem ke znamením ve směru pohybu slunce ve znamení zvěrokruhu. Druhá planeta je pasivní, je substrátem. Přijme energii aktivní hvězdy a tato energie mění kvalitu substrátu. Energie je přídavné jméno. Substrát je podstatné jméno. Například Saturnova energie je "destruktivní", "stagnující", "klesající". Jeden ze substrátů Jupitera je vlastnictví. Takže, když Saturn vrhne levou kvadraturu na Jupitera, jeho "destruktivní" energie zničí majetek domorodce. A naopak. Energie Jupitera se "rozšiřuje", „žehná“, "zvyšuje" a jedním ze Saturnových substrátů je otec. Takže Jupiter jako aktivní hvězda v kvadratuře se Saturnem dává "slavného otce".

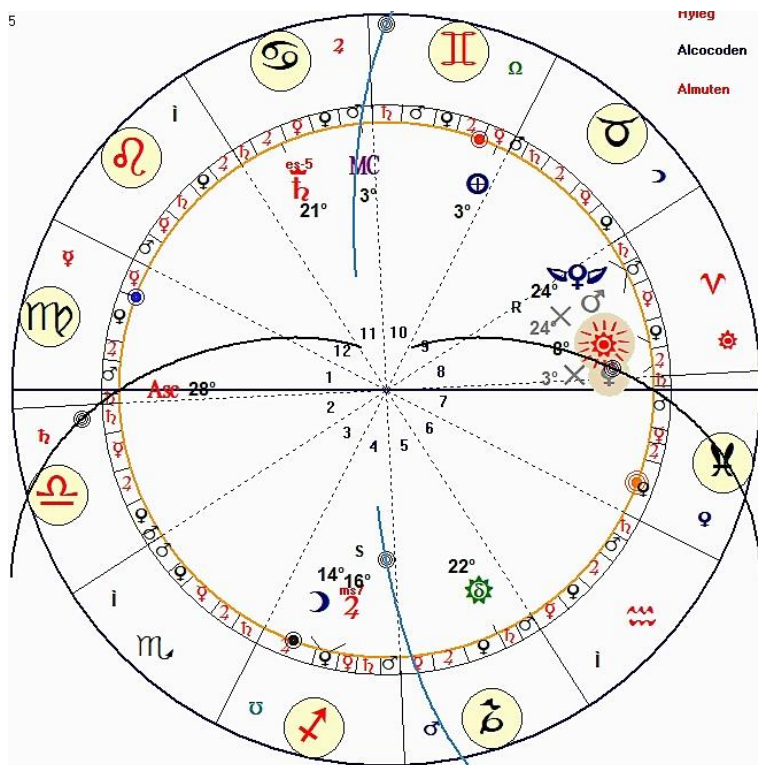
Pomocné schéma.

Není vyčerpávající, pouze orientační. Každý si ho může doplnit podle svých znalostí.

	vliv	Energie	Substrát
Saturn	+ -	Trpělivá, vážná, starostlivá... Destruktivní, stagnující, klesající, zlovolná...	Otec, stáří, učitel, dluhy, vůdce...
Jupiter	+ -	Rozšiřující, zvyšující, spirituální... Pokrytecká, lehkovážná...	Nemovitost, děti, štěstí, dobrodinec, majetek...
Mars	+ -	Sebejistá, bojovná... Explodující, nepřátelská, spalující, krutá...	Nepřítel, milenec, sex, starší bratři...
Slunce	+ -	Osvícená, stoupající, velkorysá, ušlechtilá... Arogantní, nenávistná, dominantní ...	Život, otec, manžel, kněz, vědomí, král...
Venuše	+ -	Harmonizující, radostná, laskavá... Nenávistná, fanatická, lhostejná...	Přátelé, milenka, umění, manželství, dar...
Merkur	+ -	Chytrá, vtipná, bystrá... Turbulentní, falešná, nestabilní...	Mysl, plány, lékař, mladší bratři, správce...
Luna	+ -	Plodná, asimilační, míruplná... Nestabilní, bezstarostná...	Tělo, matka, země, lid, domov, manželka...

Příklady.

Uvedené schéma aplikuji spolu s dalšími zkušenostmi v následujících několika příkladech. Pokud se vrátíme k horoskopu Hitlera, vidíme dvě neviditelné planety, Merkura a Marta.

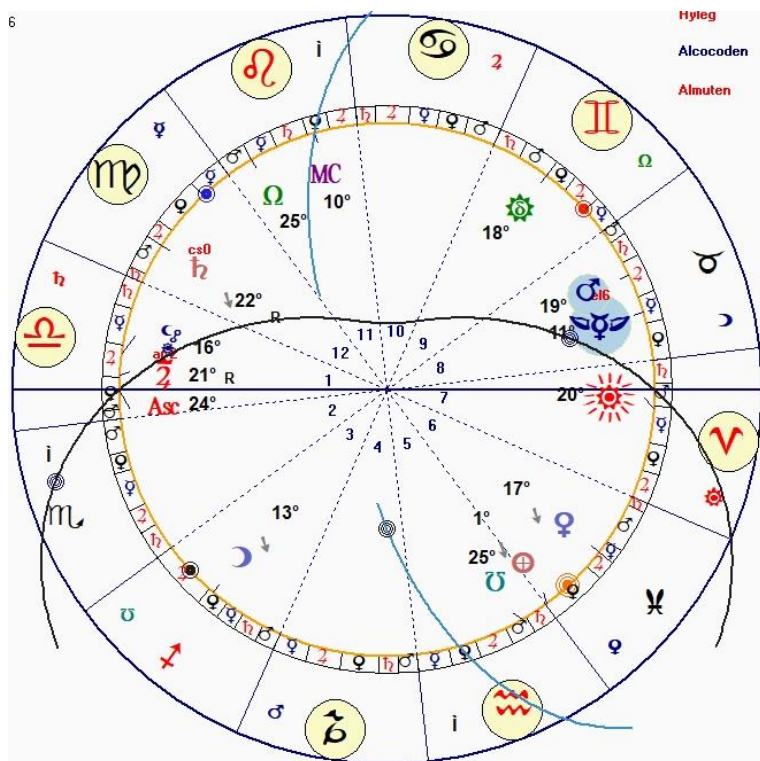
Venuše je večernice v retrográdním pohybu, to znamená ve čtvrté fázi. Hodnocení si můžeme přecíst výše.

Neviditelný Mars v zadní části znamení Berana ve své hranici v denním horoskopu naznačuje problémy v sexuální oblasti. Je často provázen slabým sexuálním apetitem a jsou zde možné nezvyklé sexuální praktiky. Hitler byl v běžném životě k ženám velmi zdvořilý a pozorný, ale v pozadí se projevovala skrytá agresivita (neviditelný Mars ve své hranici). Spojení Marta a Venuše se někdy popisuje jako "agresivita v kombinaci se šarmem". Byl důsledným odpůrcem oficiálního manželství, vědomě ho odmítal. Měl několik milenek, z nichž některé spáchaly sebevraždu. To, že měl neobvyklé sexuální požadavky, je o něm známo. Jeho milenky ho v začátcích jeho kariéry finančně podporovali, dávali velké finanční dary jeho straně. Měl dlouhou milostnou záležitost s dcerou své nevlastní sestry. I Eva Braunová se dvakrát pokoušela spáchat sebevraždu.

Zde se vrátím k hodnocení z pohledu aspektů. Saturn je v silném postavení v hodnotě sect, večerní zastávce (ES) v hranici Jupitera, proto měl Hitler převážně dobré vlastnosti Saturna, jako koncentraci, mohl také nést hodně těžké práce, takže na první pohled to dává výraznou osobu, vůdce. Saturn je v kvadratuře s Venuší, Martem, Merkurem a Sluncem z osmého domu. Venuše a Mars dávají kvadraturu přes hranici Jupitera, to znamená těsnější, významnější vazbu na Saturna. Všechny tyto planety jsou v nadřazeném postavení vůči Saturnu. Neviditelný Merkur je častým jevem a neznamena tak velkou zátěž, ale jde o proměnlivý vliv. Energie retrográdní Venuše je v tomto postavení militantní, fanatická. Venuše je mimo hodnotu sect a v hranici Marta. Hitler se narodil brzy potom, co Mars zmizel ve světle Slunce. Poslední viditelnost, fáze EL nastala 4.4.1889. To znamená podle babylonských znalostí velmi silný a násilný Mars. Mars je rovněž mimo hodnotu sect, ve svém znamení a hranici. To extrémně zesiluje jeho negativní působení. Je to dáno tím, že má stejné prakvality jako Slunce což znamená, že efekt spálení se neprojeví a navíc postavení ve své hranici a domě mu poskytuje ochranu. Proto jeho negativní energie tak výrazně ovlivňuje Saturna. Slunce v povýšení dodává další dominantní spalující energii, která působí na chladného Saturna. Tyto negativní vlivy modelují charakter a osud vůdce. K tomu se přidává i postavení Saturna ve znamení Raka, tedy v pádu, naznačující konečné důsledky těchto vazeb. Planety osmého domu jsou aspektovány trigonem Jupitera a Luny v nadřazené pozici. Obě dvě planety jsou v hranici Venuše. Jupiter ve stacionární fázi ve svém znamení ve spojení s Lunou je velmi silný. Ovšem postavení v hranici nestabilní retrográdní Venuše naznačuje, že štěstěna může být vrtkavá. Zároveň toto postavení nám dává nahlédnout na to, proč byl Hitler tak štědře sponzorován ze strany svých obdivovatelek a zejména na jeho úspěchy při ovlivňování obrovského množství lidí. Silné obsazení osmého domu a vazba Luny na tento dům nám ukazuje na jeho blízký vztah k okultismu. Je tu ještě jeden problém, který moderní astrologie nevnímá a to ten, že se Luna nachází v oblasti Mléčné dráhy. Toto postavení ukazuje na úmrtí matky v jeho mladém věku (v 18 letech Hitlera, otec umírá ještě mnohem dříve). Pokud se podíváme na heliakickou fázi Luny zjistíme, že se Hitler narodil po měsíci, který byl prázdný, to znamená, měl pouze 29 dní a po fázi CS, která nastala před fází AR. Tato kombinace je ta nejhorší možná, ukazuje na špatnou, destruktivní povahu. Zajímavé je také to, že při jeho smrti byla Luna rovněž v heliakické fázi CS(29.4.1945).

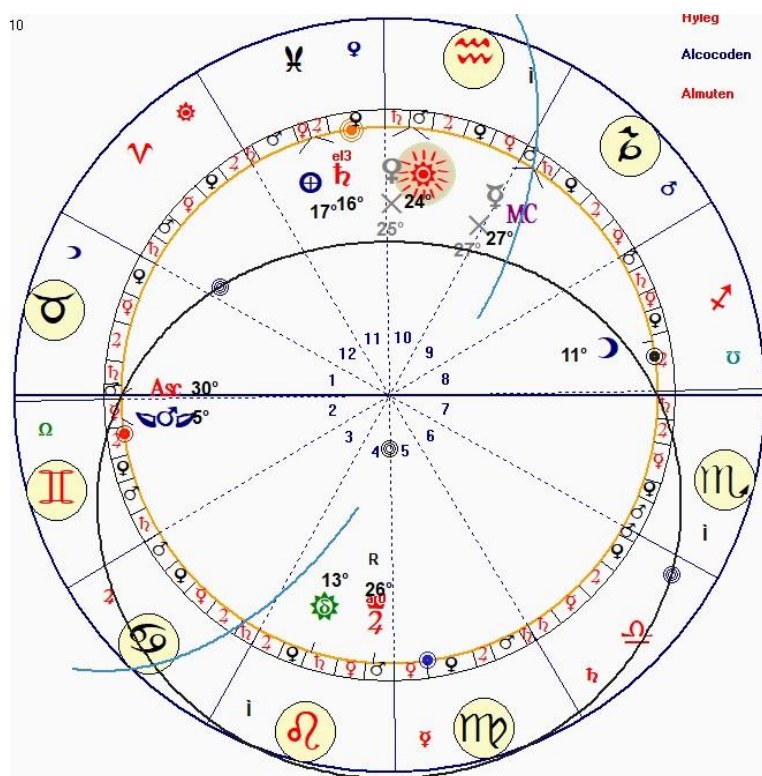
Velmi často lze najít doplňující informace v solární revoluci. V tomto článku použiji solární revoluci podle Valense. Někteří překladatelé a astrologové se domnívají, že jde o chybný překlad nebo výklad Valense. Pokud však vezmeme v úvahu znalosti babylonských astrologů, dojdeme k poznání, že je naprosto logická. Babylonský kalendář byl lunární kalendář. Podle mínění babylonských astrologů bylo nutné pro zachování stejných podmínek jako při narození, aby byla Luna ve stejném stupni znamení jako při narození a Slunce ve stejném znamení. Jde tedy spíše o solilunární revoluci. Víme, že se Hitler pokusil o puč 8-9.11.1923,

který skončil neúspěchem. Ve vězení pak píše své stěžejní dílo Mein Kampf. Následující horoskop je horoskop solární revoluce pro tento rok:

Vidíme, tři planety v heliakické fázi. Retrográdního Jupitera ve fázi AR, retrográdního Saturna ve fázi CS a Marse ve fázi EL. Saturn ve fázi CS ve dvanáctém domě, to je nejhorší varianta z hlediska nějaké důležité akce a vypovídá, proč byl puč neúspěšný. Dvanáctý dům pak mluví o vězení. Jupiter ve své vysoce produktivní fázi AR jako vládce třetího domu nám ukazuje na realizaci Hitlerova zásadního díla Mein Kampf. Také Mars ve fázi EL, která je pro něho poměrně příznivá, ve funkci nadřazené planety k Saturnu mohl být silou, dávající popud k vykonání puče, stejně jako s ním spojený Merkur ve své hranici ovlivnit zaměření díla.

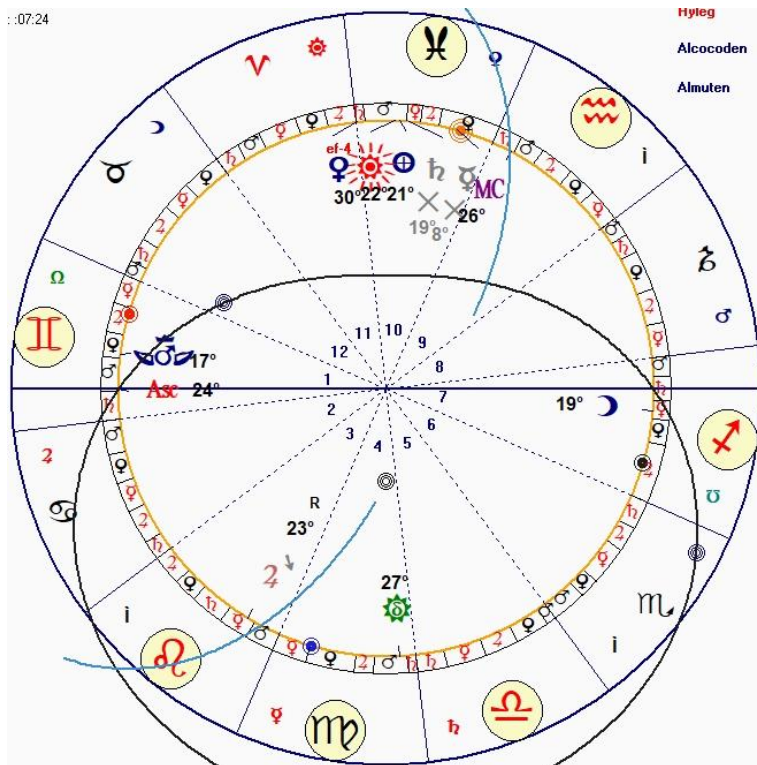
Následující horoskop je horoskopem T. G. Masaryka:

Vidíme, že v horoskopu se nachází dvě planety v heliakické fázi. Saturn ve fázi EL v hranici Jupitera je stále v přímém pohybu a ve své hodnotě sect. Toto postavení je stále poměrně silné, i když ne úplně ideální. Jupiter se nachází ve fázi AR rovněž v hodnotě sect, to je fáze ambiciózní, velmi konstruktivní a plná potenciálu pro tvůrčí schopnosti. Nachází se ve hranici Marta, který je v nadřazené pozici k Jupiteru a dodává potřebnou energii pro uvedenou činnost. Vidíme, že nadřazenou planetou Marta je Saturn, o kterém víme, že je v dobré pozici a představuje vliv pomoci významných přátel. Jupiter v trinu s Lunou v osmém domě, ke které je v nadřazené pozici ukazuje na zajímavou stránku života Masaryka a to jeho tajného sponzora, který ho po léta finančně podporoval. Luna představující lid je pak v nadřazené pozici nad Sluncem v desátém domě. Tato vazba představuje jeho roli, tatíčka Masaryka.

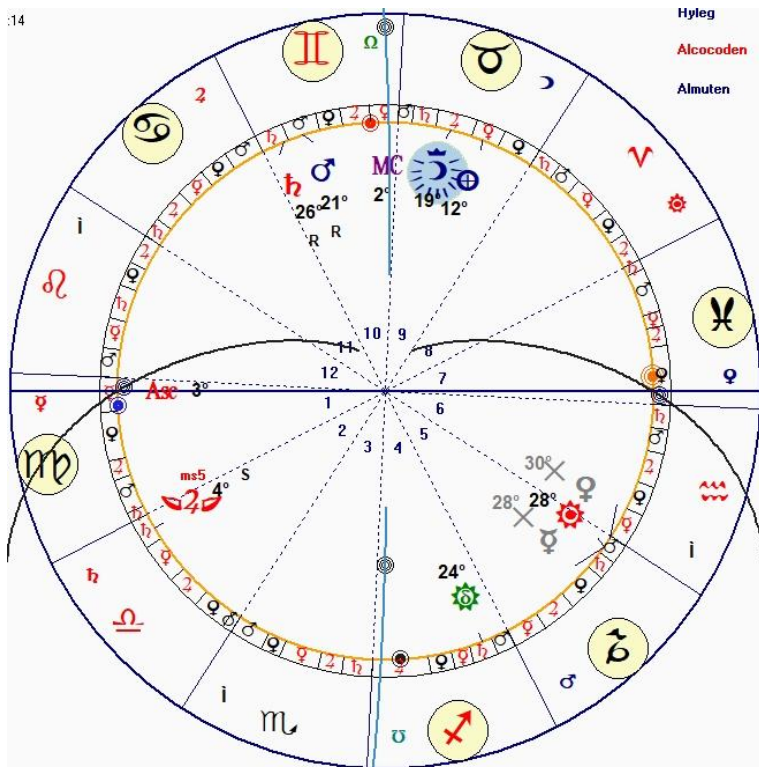
Heliakické fáze lze využít i k predikci určité události. Jak je známo helénští astrologové používali i sekundární progrese. Všimneme si neviditelné Venuše v 25°Vodnáře. Toto postavení nám indikuje určité problémy ve vztazích se ženami.

Víme, že Masaryk se seznámil se svou budoucí ženou v roce 1877 a oženil se v roce 1878. Pokud se podíváme na fázi Venuše 28 dní po narození, dostaneme tento horoskop:

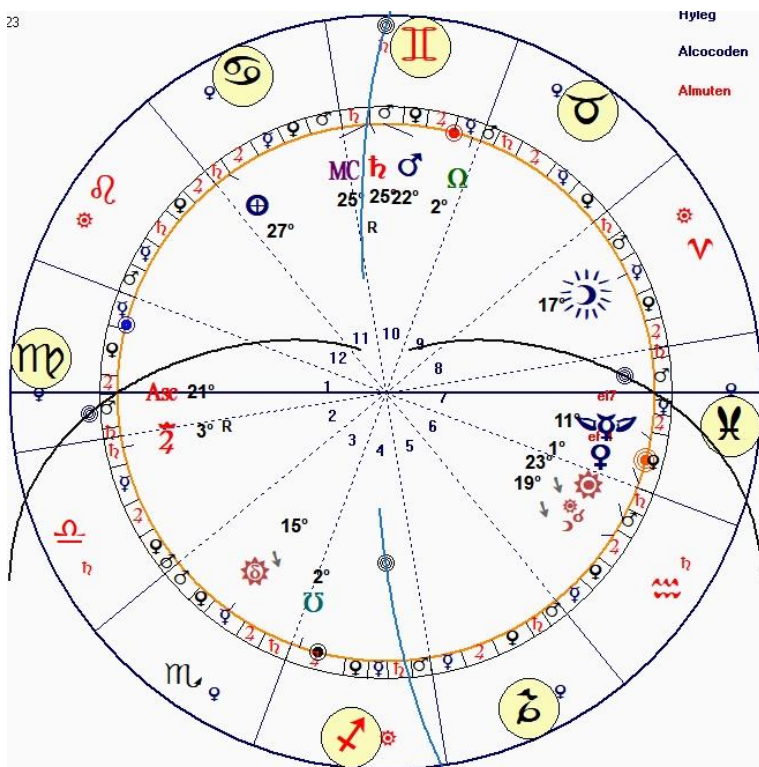

Vidíme, že Venuše se nám dostala do své nejsilnější heliakické fáze EF večernice. Svatba nastává po její první viditelnosti. Neviditelný Saturn může být symbolem Masarykova tchána. Jak víme, jejich vztahy nebyly nejlepší.

Podobný příklad vidíme v následujícím horoskopu narození muže. Venuše je v době narození rovněž neviditelná. Jde o noční zrození, Venuše je večernice. Jak bylo řečeno výše, neviditelnost Venuše nám signalizuje určité potíže ve vztazích s ženami. Její pohyb je přímý za Sluncem, to odpovídá třetí fázi jejího pohybu. V tomto případě může být problém najít tu správnou ženu pro stabilní vztah. To, že je Venuše ve své hodnotě sect dává naději na vyřešení této otázky.

Uvedený se po řadě krátkých vztahů oženil v průběhu 26 roku. K čemu došlo v tomto období, co bylo spouštěcím momentem této události? To již víme z výkladu k předchozímu horoskopu. Následující horoskop sekundární progrese pro rok svatby:

Vidíme, že Venuše se nachází opět ve své heliakické fázi EF, to znamená je viditelná jako večernice. Je to čtyři dny po jejím vchodu do této fáze. Zároveň došlo k přechodu Venuše do znamení Ryb. To je znamení partnera. Dalším zajímavým faktorem je, že Venuše se nachází

ve své hranici. Protože je Venuše ve své hodnotě sect je tato fáze ta nejlepší, která může nastat. Jak již víme, vliv heliakické fáze trvá 7 dní před a 7 dní po jejím objevení. To znamená převedeno do let období cca od patnáctého roku. V 15 letech prožívá dotyčný první lásku a po naplnění fáze Venuše vzniká trvalý dlouhodobý vztah, dovršený manželstvím. Stejně jako v předešlém případě ke svatbě dochází po prvním objevení Venuše.

Závěr.

Vracím se k tomu, co jsem napsal na začátku. Pokud se pokusíte aplikovat uvedené, zjistíte, jak se Vám otevírají další netušené prostory astrologie. To bylo mým popudem k napsání tohoto krátkého článku. To neznámá, že musíme opustit to, co známe, ale můžeme doplnit a rozšířit svůj obzor a tím i výklad horoskopu o nové (staré) znalosti.

Literatura:

- (1) James H. Holden, Porphyry the Philosopher, Introduction to the Tetrabiblos and Serapio of Alexandria, Astrological Definitions, 2009.
- (2) Noel Swerdlow, plsv31, <http://www.alcyone.de/download.html> .
- (3) Rumen K. Kolev, Антична астрология I, Варна 2013.
- (4) Rumen K. Kolev, Антична астрология II, Варна 2016.
- (5) Rumen K. Kolev, Астрологията на Месопотамия ТОМ 2, Варна 2014.
- (6) Rumen K. Kolev, The Babylonian Astrolabe, The Neo-Assyrian Text Corpus Project 2013.
- (6) Karl Schoch, The "Arcus Visionis" of the Planets in the Babylonian Observations. Monthly Notices of the Royal Astronomical Society 84: 731-734, 1924.
- (7) Karl Schoch, 'Planeten-Tafeln fuer Jedermann', 1927, Linser Verlag, Berlin-Pankow
- (8) Asger Aaboe, On the Tables of Planetary Visibility in the Almagest and the Handy Tables, Hist. Philos. Medd. Dan. Vid. Selsk. 37, no. 8 (1960)
- (9) Mark T. Riley, Vettius Valens, The Anthology, December, 2010, <http://www.csus.edu/indiv/r/rileymt/Vettius%20Valens%20entire.pdf>
- (10) Rumen Kolev, The Arcus Visiones of the Planets According to Different Sources, Varna.
- (11) James H. Holden, Julius Firmicus Maternus, Mathesis, 2011.
- (12) David A. King and Julio Samso, with a contribution by Bernard R. Goldstein, Astronomical Handbooks and Tables from the Islamic World (750-1900): an Interim Report, 2001.
- (13) Francesca Rochberg, Babylonian Horoscopes, 1998.
- (14) A.Sachs, Babylonian horoscopes, 1952.